

Blanka Škardová se narodila 6. března 1935 do učitelské rodiny v Praze. Své dětství prožila v pražských Stodůlkách spolu se svými pěti staršími sourozenci. Její mládí bylo poznamenáno válečnými událostmi, což způsobilo, že učení nebylo nikterak lehké. Z té doby si pamatuje, že na všechno byly lístky, a že některé základní životní potřeby byly obtížně dostupné.

Blanka se také zapojila do mnoha událostí té doby, včetně Pražského povstání, které se jí vrylo do paměti. Nezapomenutelné chvíle prožila na Trojském mostě, kde spolu s ostatními dívkami stavěla barikády.

Po absolvování gymnázia v roce 1953 se rozhodla pro čtyřleté studium biologie a chemie na vysoké škole pedagogické. Během svých studií se seznámila se svým budoucím manželem, s nímž strávila i týden na kanoistickém kurzu v rámci tělesné výchovy. Jejich vztah se po ukončení studia prohloubil. Poté se společně přestěhovali do Nepomuka, kde oba začali učit.

V době jejího těhotenství byla rodině přidělena nepoužívaná třída ve škole v Nepomuku. Z důvodu nevyhovujících podmínek se gymnázium přestěhovalo do Blovic a její manžel se stal zástupcem ředitele gymnázia. Později se sem také přestěhovali. Blanka zde také začala učit a setrvala v tomto zaměstnání i po smrti svého manžela, až do svého odchodu do důchodu v roce 2003.

Její pedagogické úsilí a oddanost vzdělávání žáků byly natolik nezapomenutelné, že i po jejím odchodu do důchodu si na ni mnozí žáci a kolegové dodnes s úctou a vděčností vzpomenu. S nadšením a energií působila jako učitelka ve městech Nepomuk a pak Blovice, kde se zasloužila o formování mnoha mladých životů. Své vášnivé kantorství se rozhodla ukončit po dlouholeté pedagogické kariéře, kdy stihla odučit i své vnuky.